

تراپلی: مداخله‌ی کوتاه‌مدت مبتنی بر دلبستگی^۱

معصومه یزدانی‌پور^۱، محمد عاشوری^۲، احمد عابدی^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی و آموزش افراد با نیازهای ویژه، گروه روانشناسی و آموزش افراد با نیازهای ویژه، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

^۲ استادیار گروه روانشناسی و آموزش افراد با نیازهای ویژه، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران (نویسنده مسئول)

^۳ دانشیار گروه روانشناسی و آموزش افراد با نیازهای ویژه، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

m.ashori@edu.ui.ac.ir

چکیده

تراپلی، یکی از برنامه‌های مداخله‌ای کوتاه‌مدت و مبتنی بر دلبستگی است که از بازی‌های تعاملی غیرنمادین و متقابل برای خلق مجدد تجربیات مثبت و شکل‌دهی دلبستگی ایمن میان والد و کودک بهره می‌گیرد. توالی‌های تعاملی، با دقت، توسط درمانگر ساخته می‌شوند تا کودک بتواند لذت بودن در کنار افراد و مسلط بودن را با دیگران به اشتراک بگذارد. این احساسات مثبت به اشتراک گذاشته شده، در بازسازی دلبستگی و دستیابی به امنیت بیشتر نقش اساسی دارند. این مطالعه با هدف معرفی و مروری بر اصول، مفاهیم و ویژگی‌های تراپلی و نیز، ارائه شواهد پژوهشی در خصوص اثربخشی و مزایای تراپلی برای طیفی از مشکلات کودکان و نوجوانان صورت گرفته است. روش مطالعه توصیفی نیز بوده و از مقالات پایگاه‌های علمی معتبر جهت گردآوری اطلاعات استفاده شده است. نتایج بررسی توصیفی و تحلیل پژوهش‌ها نشان داد که برنامه مداخله تراپلی منجر به شکل‌دهی مجدد دلبستگی ایمن و بهبود رفتارهای اجتماعی و هیجانی از طریق بازی‌های تعاملی، تجربه اینجا و اکنون، راهنمایی بزرگسالان، درک هیجانات دیگران و تجربه چندحسی می‌گردد. در نتیجه، درمان تراپلی را می‌توان به عنوان مداخله-ای موثر در بهبود مشکلات هیجانی و اجتماعی کودکان و نیز شکل‌دهی مجدد به ساختار روابط ایمن در آنها استفاده کرد، ضمن آن که این روش مزایایی برای والدین به دنبال دارد.

واژه‌های کلیدی: تراپلی، دلبستگی، کودکان، بازی درمانی

^۱ این مقاله از پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد استخراج شده است.